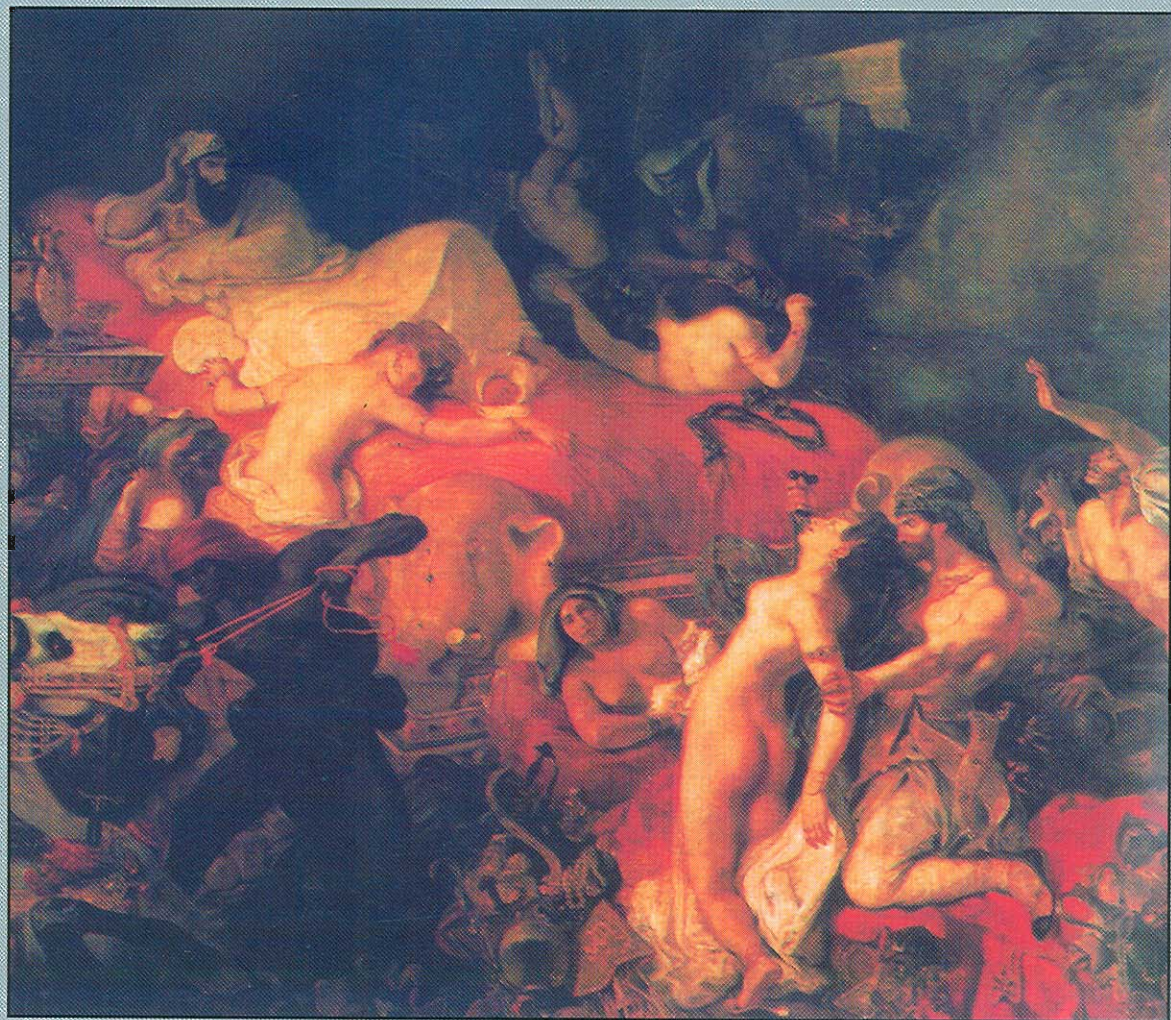

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΠΡΩΙΜΟΣ

ΣΤΑ ΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΠΡΩΙΜΟΣ

ΣΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΣΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ MARTIN HEIDEGGER ΚΑΙ ΤΟΥ JACQUES DERRIDA

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

1η έκδοση: Νοέμβριος 2003

Κωνσταντίνος Β. Πρώμος, *Στα όρια της αισθητικής*

© 2003, Εκδόσεις Κριτική ΑΕ

Κατά τον Ν. 2121/1993 και τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με τον Ν. 100/1975) απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, με οποιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Γραφεία: Τσαμαδού 1-3, 106 83 Αθήνα, τηλ. 210 38 03 730, fax 210 38 03 740

Βιβλιοπωλείο: Νευροκοπίου 8, 118 55 Αθήνα, τηλ. 210 34 69 302

e-mail: biblia@kritiki.gr

www.kritiki.gr

ISBN 960-218-335-7

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αντί προλόγου: Η αισθητική υπό αμφισβήτηση	9
Σημειώσεις	25
Κεφάλαιο 1: Τέχνη, αλήθεια και πολιτική στα κείμενα του Martin Heidegger κατά τη δεκαετία του 1930	29
I. Η τέχνη ως ποίηση	33
II. Ο Heidegger και η ιστορία της σύγχρονης τέχνης	47
III. Τέχνη, αλήθεια και πολιτική	53
Επίλογος: Αρχή και τέλος (των ηθικών προκλήσεων)	60
Σημειώσεις	68
Κεφάλαιο 2: Hospitalitas, φιλοξενία και hostilitas. Οι Λατίνοι, οι αρχαίοι Έλληνες, οι Μοντέρνοι και η ιστορία της αρχιτεκτονικής στο έργο του Heidegger	83
I. Φιλοξενία και hospitalitas	87
II. Η φιλοξενία με την αρχαιοελληνική σημασία του όρου	91
III. Φιλοξενία, hospitalitas και hostilitas	100
Επίλογος: Τα μικρά πράγματα	105
Σημειώσεις	107
Κεφάλαιο 3: Η γραφή πριν από την τέχνη, την ηθική και τον λόγο. Η ανάλυση του Jacques Derrida για την αρχαία πρακτική της γραφής στο <i>Περί γραμματολογίας</i>	116
I. Η γραφή πέραν της πέννας και της γραφομηχανής	119
II. Ο καλλιτέχνης, ο ηθικολόγος, το τέρας και ο φιλόσοφος	127
Σημειώσεις	139

Στις μέρες μας βλέπουμε συχνά βραβευμένα έργα σύγχρονης τέχνης, που όχι μόνο μας αφήνουν παντελώς ασυγκίνητους, αλλά αδυνατούμε και να αντιληφθούμε τη σημασία τους και τους λόγους της καταξίωσής τους. Παράλληλα, καλούμαστε να κατοικήσουμε ή να εργαστούμε σε διάσημα αρχιτεκτονικά κτίρια, η συμβίωση με τα οποία όμως μόλις και μετά βίας αντέχεται. Έχει φτάσει, άραγε, η σύγχρονη αισθητική σε κάποια όρια; Αν ναι, ποια είναι αυτά και τι επιπτώσεις έχουν στον τρόπο με τον οποίο προσλαμβάνουμε τα σύγχρονα έργα τέχνης; Μήπως, ορισμένες τάσεις στη σύγχρονη τέχνη και αρχιτεκτονική είναι απαξιωμένες ή παρακμιακές επειδή αρνούνται την αισθητική, και μαζί της τη συγκίνηση, τη χάρη ή την ομορφιά, που, για πολλούς αιώνες, υπήρξαν ακλόνητα κριτήρια καλλιτεχνικής ποιότητας;

Από αυτά τα ερωτήματα, σύμφωνα με τον συγγραφέα, εκκινεί το βιβλίο, επιδιώκοντας να ανιχνεύσει φιλοσοφικά, κοινωνικά και πολιτικά διευρυμένες έννοιες της τέχνης, ιδιαίτερα χρήσιμες για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε τη σημερινή κατάστασή της.

Εικόνα εξωφύλλου: Ευγένιου Ντελακρούά, Ο θάνατος του Σαρδανάπαλου, 1828